

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΒΣΘ

ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ-ΔΕΛΙΒΑΝΗ

Η ΑΒΣΘ συμπληρώνει φέτος 30 χρόνια παρουσίας και προσφοράς στην πόλη της Θεσσαλονίκης και στον ευρύτερο βορειοελλαδικό χώρο.

Μια τέτοια ημέρα γενεθλίων, όπως η σημερινή, είναι κατάλληλη για ένα είδος απολογισμού του παρελθόντος, για μια στάση στο παρόν σταυροδρόμι των αποφάσεων, και για τη χάραξη της παραπέρα πορείας της Σχολής μας, μέσα στον 20ό αιώνα, που δύει και στον 21ο που ανατέλλει. Αντίθετα, μια τέτοια ημέρα γιορτής είναι ακατάλληλη για τη διατύπωση, έστω και απόλυτα δικαιολογημένων, παραπόνων μας απέναντι στην Πολιτεία, έστω κι αυτή τη στιγμή που η ανώτατη εκπαίδευση στην Ελλάδα δοκιμάζεται δεινά και το ενδιαφέρον όπως και οι ανησυχίες όλων μας στρέφονται προς αυτήν.

Η απόφαση της Συγκλήτου της ΑΒΣΘ να γιορτασθεί αυτή μας η επέτειος με μια σειρά εκδηλώσεων δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση την αδιαφορία της για κάποια πολύ σημαντικά και αντικειμενικά προβλήματα, με τα οποία χρόνια συνυπάρχουμε, ιδιαίτερα σ' αυτή τη Σχολή. Στο διάστημα, εντούτοις, αυτών των 30 ετών ύπαρξης και λειτουργίας της ΑΒΣΘ έχει γραφεί μια ιστορία, που πέρα από απόγνωση και έντονους προβληματισμούς, περιλαμβάνει και ορισμένες σελίδες δικαίωσης. Όλες αυτές οι σελίδες ανήκουν στη διαχρονική εξέλιξη αυτής της Σχολής, που αρχίζοντας την ύπαρξή της, με εντελώς υποτυπώδη μέσα, κατόρθωσε τελικά να σταθεί ως απόλυτα ισότιμη και ισοδύναμη με όλες τις υπόλοιπες ανώτατες οικονομικές Σχολές της χώρας μας. Το επίτευγμα αυτό της Σχολής μας, που και σήμερα ακόμη είναι το μοναδικό ΑΕΙ, που δεν διαθέτει δικό του κτίριο και που λειτουργεί με απίστευτα μικρό αριθμό διδασκόντων και διοικητικού προσωπικού, είναι το αποτέλεσμα μακρόχρονων θυσιών, αφοσίωσης και επιμονής. Οι ιδιότητες αυτές ολόκληρης της πανεπιστημιακής του κοινότητας ενισχύθηκαν, ασφαλώς, και από το γεγονός ότι το ΑΕΙ μας ήταν περιφερειακό και μέσα απ' αυτό όλοι προσπαθήσαμε να προβάλλουμε τη Θεσσαλονίκη, και να εξυπηρετήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις τις αναπτυξιακές ανάγκες του ευρύτερου βορειοελλαδικού χώρου.

Πολύ σύντομα, λοιπόν, στα πλαίσια δύο ενοτήτων, κρίνω απαραίτητο απόψε, να αναφερθώ στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της Σχολής μας, που φέτος έκλεισε τα 30 της χρόνια.

Ι. Παρελθόν (1957 - 1987)

Το 1957 η Σχολή μας, που τότε είχε άλλο όνομα, λίγο μόνο διαφορετικό από το σημερινό, αλλά ήταν ανωτέρα και όχι ανωτάτη, άνοιγε τις πόρτες της για να υποδεχθεί τους πρώτους σπουδαστές της. Οι πόρτες αυτές ήταν πολύ στενές, και ανήκαν σ' ένα παμπάλαιο και εντελώς ακατάλληλο κτίριο της οδού Μητροπόλεως αρ. 21 και αργότερα της παραλίας αρ. 45. Ο αριθμός των σπουδαστών της το 1957 ήταν μόνο 272 και η φοίτησή τους, για την απόκτηση πτυχίου, τριετής. Η αποστολή της Σχολής μας ήταν η εξασφάλιση στελεχών για την αναπτυσσόμενη βορειοελλαδική οικονομία και είχε ιδρυθεί με πρωτοβουλία βιομηχάνων της Θεσσαλονίκης. Κατά περίεργη συγκυρία, που φυσικά δεν ήταν συγκυρία αλλά βασική προβληματική διάθρωση της ελληνικής οικονομίας, οι απόφοιτοι της Σχολής, από την αρχή και ως σήμερα, απασχολήθηκαν κατά 70% στο δημόσιο τομέα και μόνο κατά 30% στον ιδιωτικό.

Από το 1958, η Σχολή γίνεται Ανωτάτη και αναγνωρίζεται ως ισότιμη με τις αντίστοιχες πανεπιστημιακές Σχολές. Η φοίτηση για την απόκτηση του πτυχίου γίνεται τετραετής.

Θα ήταν εκ των προτέρων καταδικασμένη σε αποτυχία η οποιαδήποτε προσπάθεια εκτίμησης της προσφοράς της ΑΒΣΘ στην ελληνική και βορειοελλαδική οικονομία, σ' αυτά τα 30 χρόνια της όχι μονότονης ζωής της και γιατί είναι πολύχρονη και γιατί είναι πολύπλευρη και πολυσχιδής, αλλά και γιατί αφορά σε μια περίοδο εξαιρετικά σημαντική για την ελληνική οικονομία. Έτσι, θα αρκεστώ στην αναφορά ορισμένων εντελώς ενδεικτικών αριθμητικών στοιχείων. Η ΑΒΣΘ πρόσφερε 10.000 αποφοίτους της, που στελέχωσαν το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Ανάμεσα στους αποφοίτους της Σχολής, υπάρχουν τέσσερις πρωτοβάθμιοι καθηγητές, από τους οποίους οι δύο υπηρετούν στη Σχολή. Και οι δύο ανήλθαν στα ύπατα αξιώματα του Πρύτανη και του Αντιπρύτανη. Τρεις απόφοιτοι της Σχολής εξάλλου είναι ήδη αναπληρωτές καθηγητές, από τους οποίους ο ένας υπηρετεί στη Σχολή, τέσσερις είναι επίκουροι καθηγητές και μία είναι Λεκτόρισα στη Σχολή. Από το 1973, ως σήμερα, η Σχολή απένειμε 19 διδακτορικά διπλώματα. Ένα ποσοστό 3% περίπου των αποφοίτων της Σχολής συνεχίζει, με επιτυχία, μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό, με πρώτη χώρα προτίμησης τις Η.Π.Α., δεύτερη τη Γαλλία και τρίτη την Αγγλία.

Οι φοιτητές της Σχολής, σύμφωνα με στατιστικά δεδομένα του 1986, είναι παιδιά υπαλλήλων σε ποσοστό 28% του συνόλου, αγροτών σε ποσοστό 18%, εργατών σε ποσοστό 14%, εμπόρων σε ποσοστό 11%, ελεύθερων επαγγελματιών σε ποσοστό 8%, επιχειρηματιών σε ποσοστό 4%, συνταξιούχων σε ποσοστό 8% και βιοτεχνών σε ποσοστό 2%.

Το 1963 η ΑΒΣΘ είχε 1.310 φοιτητές, το 1972, 2.513 και το 1986, 7.000.

Η αναμφισβήτητη επικράτηση της ΑΒΣΘ και η συνεχής διαχρονική αύξηση του μεγέθους και της σημασίας της συνδέθηκε εντούτοις από την πρώτη στιγμή με μια σειρά από ιδιορρυθμίες, αδυναμίες και προβλήματα. Μερικά, μόνο, απ' αυτά είναι τα ακόλουθα:

1. Η ΑΒΣΘ ήταν και παραμένει το μοναδικό περιφερειακό ΑΕΙ, όπως και η μοναδική περιφερειακή οικονομική σχολή που δεν έχει πανεπιστημιακό τίτλο. Και, βέβαια, η έλλειψη αυτή θα ήταν λεπτομερειακή και επουσιώδης, αν δεν επικρατούσε στη χώρα μας η τόσο γνωστή νοοτροπία γονιών και παιδιών, που θεωρούν ότι η κοινωνική άνοδος είναι άμεσα συνυφασμένη μ' ένα πανεπιστημιακό πτυχίο και μόνο συγκαταβατικά μ' ένα πτυχίο ανώτατης σχολής.
2. Η συνύπαρξη της ΑΒΣΘ με την οικονομική Σχολή του ΑΠΘ, που είναι ένα από τα αποτελέσματα της έλλειψης προγραμματισμού στην ανώτατη εκπαίδευση, είναι και άσκοπη αλλά και ταυτόχρονα προβληματική. Άσκοπη, επειδή στο πλαίσιο της γενικευμένης κρατικής ανώτατης εκπαίδευσης αποκλείεται κάθε είδος άμιλλας ανάμεσα στα ΑΕΙ. Προβληματική, επειδή στην ιδιότητα του περιφερειακού ΑΕΙ, που είναι η ΑΒΣΘ, προστίθεται και το μειονέκτημα ότι αποτελεί, για όλα τα μέλη ΔΕΠ, που θα αποφάσιζαν να υπηρετήσουν στη Θεσσαλονίκη, μια δεύτερη επιλογή, μετά την οικονομική σχολή του ΑΠΘ.
3. Η έλλειψη πανεπιστημιακής παράδοσης στην ΑΒΣΘ οφείλεται λιγότερο στον σχετικά βραχύ της βίο και πολύ περισσότερο στο γεγονός ότι, για πάρα πολλούς λόγους, που συχνά εμφανίζονται ασύνδετοι, μεταξύ τους, απέκτησε με σημαντική καθυστέρηση και τρόπο σπασμωδικό τα πρώτα δικά της μέλη ΔΕΠ, και στη συνέχεια, με απόηχους μέχρι σήμερα, δεν κατόρθωσε να εξασφαλίσει σ' αυτά όρους στοιχειώδους ομοιογένειας, αμοιβαίας ανοχής, σχέσεις συμπληρωματικότητας και όχι υποκατάστασης και συνεργασίας. Ασφαλώς και για τους πρόσθετους αυτούς λόγους υπογραμμίστηκε, σ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της Σχολής, ο ρόλος της ως σκαλοπατιού, που οδηγούσε σε άλλα ΑΕΙ.
4. Το όνομα της Σχολής ήταν πολύ λιγότερο αδόκιμο την πρώτη 10ετία της ζωής της από όσο τις δύο επόμενες. Κι αυτό, γιατί ως και το 1970, οι ταχύτατοι ρυθμοί ανάπτυξης του βιομηχανικού μας προέδοντος, όπως και των βιομηχανικών μας εξαγωγών απέδιδαν μια έννοια σχεδόν μαγική σε ο,τι είχε σχέση με τη βιομηχανία. Μετά το 1970, όμως, δεν είναι μόνο η οδυνηρή συνειδητοποίηση μιας σειράς απογοητεύσεων, σχετικά με την ελληνική βιομηχανία, αλλά

και επιπλέον και κυρίως ο προσανατολισμός της Σχολής μας προς προγράμματα σπουδών και κατευθύνσεις εξειδίκευσης, που δεν δικαιολογούν στο ελάχιστο, πια, την ονομασία της. Ακόμη, το αδίκιμο αυτό όνομα της Σχολής, την κάνει να εκλαμβάνεται στην αλλοδαπή ως Πολυτεχνείο, ως τεχνική σχολή και ουδέποτε ως οικονομική σχολή, που είναι.

5. Τέλος, αναφορικά με το παρελθόν, που φθάνει ως σήμερα, είναι δυστυχώς αναγκαίο να αναφερθεί πως η ΑΒΣΘ λειτούργησε από την αρχή της ίδρυσής της, ως και σήμερα, κάτω από συνθήκες ανυπαρξίας έστω και στοιχειώδους υλικοτεχνικής υποδομής. Ο βαθμός ακαταλληλότητας του κτιρίου, στο οποίο η ΑΒΣΘ στεγάζεται τα τελευταία 20 χρόνια, μπορεί να εκτιμηθεί αν ληφθεί υπόψη ότι πρόκειται για το κτίριο που περατώθηκε το 1937 για να στεγάσει τις μαθήτριες του Γυμνασίου Βαλαγιάννη. Κι ενώ για τις 300 περίπου μαθήτριες του παλαιού εκείνου Γυμνασίου το κτίριο αυτό ήταν υπεραρκετό, μετά το 1967, του ζητήθηκε να στεγάσει ένα ολόένα ανερχόμενο αριθμό φοιτητών, που ήδη πλησιάζει τις 7.500.

Ένα μερικότερο, λοιπόν, συμπέρασμα φαίνεται να υπογραμμίζει τη διαπίστωση ότι τα προς τα έξω αποτελέσματα της ΑΒΣΘ, στα 30 χρόνια ύπαρξής της, δεν έχουν ευτυχώς σχέση με τα έντονα και πολυάριθμα προβλήματα, που χρειάστηκε να αντιμετωπίσει η πανεπιστημιακή της κοινότητα, όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

II. Παρόν - Μέλλον

Εδώ και δύο περίπου χρόνια η ΑΒΣΘ χωρίστηκε σε δύο τμήματα, το Οικονομικό και το Διοίκησης Επιχειρήσεων. Αν και είναι, ακόμη, πολύ νωρίς για να εκτιμηθούν κάποιες συνέπειες, είναι όμως σίγουρο πως αυτός ο χωρισμός ήταν η πρώτη σαφής προσπάθεια εξειδίκευσης της Σχολής· όπως τα δύο τμήματα, από τα οποία αποτελείται τώρα η ΑΒΣΘ, αντιπροσωπεύουν αναμφισβήτητα τα αρχικά *sine-qua-non* μιας οποιασδήποτε οικονομικής σχολής, γίνεται εύλογη η αναμονή και άλλων που θα τα συμπληρώνουν. Εδώ και δύο περίπου χρόνια, εξάλλου, θεμελιώθηκε επιτέλους και το κτίριο της Σχολής, μέσα στον Πανεπιστημιακό χώρο. Το κτίριο αυτό της ΑΒΣΘ, που άργησε τόσο να αποκτηθεί, προβλέπεται ότι για αρκετά χρόνια θα είναι το ωραιότερο και λειτουργικότερο της πανεπιστημιακής περιοχής της Θεσσαλονίκης.

Παράλληλα με την προετοιμασία του νέου κτιρίου φαίνεται ότι πήραν την τελική τους μορφή και κάποιες σκέψεις και σχέδια, που για χρόνια απασχολούσαν την πανεπιστημιακή κοινότητα. Φέτος, η Σύγκλητος της ΑΒΣΘ

αποφάσισε τη μετονομασία της Σχολής σε «Αλεξάνδρειο Μακεδονικό Πανεπιστήμιο Κοινωνικών Επιστημών», και ταυτόχρονα αντιμετώπισε την προσθήκη και νέων τμημάτων, όπως Πληροφορικής, Δημοσιογραφίας, Πολιτικών Επιστημών και Κοινωνιολογίας, στα ήδη υπάρχοντα δύο. Η απόφαση αυτή της Συγκλήτου αποτελεί συνάρτηση των διεθνών, ευρωπαϊκών και ελληνικών απαιτήσεων, σχετικά με το τι πρέπει να προσφέρει μια οικονομική σχολή. Οι απαιτήσεις αυτές, τα τελευταία ιδίως χρόνια, όχι μόνο μεταβάλλονται με ταχύτατο ρυθμό αλλά και πολλαπλασιάζονται.

Τα επιχειρήματα, υπέρ της απόφασης της Συγκλήτου, για τη μετονομασία της ΑΒΣΘ σε «Αλεξάνδρειο Μακεδονικό Πανεπιστήμιο Κοινωνικών Επιστημών», είναι πολυάριθμα και μόνο μερικά απ' αυτά θα αναφερθούν, ομαδοποιημένα, αμέσως στη συνέχεια:

A. Επιστημονικά επιχειρήματα

1. Η διεπιστημονική έρευνα, διδασκαλία και κριτική, που αποτελεί το θεμέλιο των σύγχρονων εξελίξεων στο χώρο των κοινωνικών επιστημών, σ' όλα τα ευρωπαϊκά αλλά και τα αμερικανικά Πανεπιστήμια, θα εξυπηρετηθεί φυσικά, πολύ καλύτερα, στα πλαίσια ενός Πανεπιστημίου με πέντε και αργότερα περισσότερα τμήματα ή σχολές, από ο,τι τώρα, στα πλαίσια μιας σχολής με δύο μόνο τμήματα.
2. Ειδικότερα, η ανάπτυξη μεταπτυχιακών σπουδών, που επιβάλλεται να θεσμοθετηθούν στην Ελλάδα το γρηγορότερο δυνατό, θα ενθαρρυνθούν, σε σημαντικό βαθμό, από τη διεπιστημονικότητα των Σχολών του Αλεξάνδρειου Μακεδονικού Πανεπιστημίου.
3. Η δυνατότητα προσέλκυσης αξιόλογων επιστημόνων, διαφόρων ειδικοτήτων, θα είναι, ασύγκριτα, μεγαλύτερη για την περίπτωση ΑΕΙ, που φέρει τον τίτλο του Πανεπιστημίου, από ο,τι στην περίπτωση μιας Ανώτατης Σχολής, έστω κι αν η διάκριση αυτή φαίνεται, τυπικά, να είναι ανυπόστατη στην Ελλάδα.
4. Η δημιουργία επιστημονικού και ερευνητικού φυτώριου είναι πιο εφικτή στα πλαίσια ενός Πανεπιστημίου, που θα διαθέτει σχολές, αλληλοσυμπληρούμενες μεταξύ τους, απ' ο,τι στα πλαίσια μιας ισχνής ανώτατης Σχολής, όπως η ΑΒΣΘ τώρα.
5. Οι συγκεκριμένες μελέτες, για την επίλυση επειγόντων προβλημάτων της περιοχής, στα πλαίσια του Μακεδονικού Ερευνητικού Κέντρου, που θα εξαρτάται από το νεοσύστατο Αλεξάνδρειο Μακεδονικό Πανεπιστήμιο, θα είναι ασφαλώς πολύ πιο ολοκληρωμένες και χρήσιμες και θα μπορούν να καταλήξουν σε εποικοδομητικά συμπεράσματα, αν απεικονίζονται

όλες ή και μερικές απόψεις της διεπιστημονικότητας των Σχολών του Αλεξάνδρειου Πανεπιστημίου.

B. Εθνικά επιχειρήματα

1. Ποιος, αλήθεια, σ' αυτή τη χώρα, μπορεί να έχει το αφ' υψηλού δικαίωμα να διαχωρίζει τα παιδιά του ελληνικού λαού, που διαγωνίζονται σε εξετάσεις εθνικού επιπέδου, σε πρόβατα και ερίφια; Γιατί, αυτό είναι τελικά το αποτέλεσμα των εισαγωγικών εξετάσεων, όταν μερικοί από τους επιτυχόντες εισάγονται σε πανεπιστημιακές σχολές και άλλοι απλά σε ανώτατες. Η αναμεταξύ τους διάκριση είναι, εν πολλοίς, συγκυριακή. Εξάλλου, δεν πραγματοποιείται, με τη διατήρηση του αδόκιμου αυτού ονόματος της Σχολής μας, κανένα είδος οικονομίας, ούτε ακόμη ενθαρρύνεται κάποια άμιλλα, αφού η ανώτατη εκπαίδευση στον τόπο μας είναι μόνο κρατική· απλά δυσαρεστούνται έτσι κάθε χρόνο, 7500 φοιτητές, περίπου, με τους γονείς τους.
2. Με τη δημιουργία του Αλεξάνδρειου Πανεπιστημίου Κοινωνικών Επιστημών, σε συνδυασμό και με το νέο κτίριο που ανεγείρεται, υπάρχουν σοβαρές ελπίδες να σταματήσει το καθεστώς αναρχίας που σήμερα επικρατεί, στη Θεσσαλονίκη, στο χώρο των κοινωνικών επιστημών, με την ύπαρξη δύο οικονομικών Σχολών του ΑΠΘ και της δικής μας, των οποίων οι απόφοιτοι απευθύνονται στην ίδια ακριβώς αγορά εργασίας. Η κατάσταση αυτή, χωρίς να εξασφαλίζει κανένα πλεονέκτημα, από όσο μπορώ να γνωρίζω, καταλήγει στο να εξασθενεί και τις δύο Σχολές, με τη μέθοδο του συνεχούς κατακερματισμού των δυνάμεων. Όπως η διεθνής πρακτική, με πολλή σαφήνεια τα τελευταία χρόνια, αποθαρρύνει τα μεγάλα μεγέθους Πανεπιστήμια και ενισχύει τη δημιουργία μεσαίου μεγέθους ΑΕΙ, θα έπρεπε ήδη να αποκλεισθεί κάποια παλιότερη σκέψη, που ήθελε την ενσωμάτωση της ΑΒΣΘ με την οικονομική Σχολή του ΑΠΘ. Αντίθετα, τώρα περισσότερο από ποτέ άλλοτε φαίνεται να είναι πρόσφορη η είσοδος της οικονομικής Σχολής του ΑΠΘ στο Αλεξάνδρειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών Επιστημών.
3. Δεν θα αναφερθώ, ειδικότερα, σήμερα στους λόγους, που κατά την άποψη της Συγκλήτου της Σχολής, η ονομασία «Αλεξάνδρειο Μακεδονικό Πανεπιστήμιο Κοινωνικών Επιστημών» και επιτυχής είναι και εθνικά ωφέλιμη, γιατί στο σημείο αυτό θα επικεντρωθεί η αυριανή μου ομιλία κατά την τελετή εισδοχής των πρωτοετών φοιτητών. Θα τονίσω, μόνο, ότι από την αμφιλεγόμενη, ίσως, από κάποιες οπτικές γωνίες, προσωπικότητα του Μ. Αλεξάνδρου η Σύγκλητος της ΑΒΣΘ έριξε το κέντρο του βάρους

στις συνέπειες των δραστηριοτήτων του, που αναμφίβολα ήταν η διάδοση του ελληνομακεδονικού πολιτισμού ως τα βάθη της Ασίας. Γι' αυτό, και μόνο γι' αυτό του το επίτευγμα, η Σύγκλητος της Σχολής είναι πεπεισμένη πως για ένα Πανεπιστήμιο, που θα βρίσκεται και θα λειτουργεί στη Μακεδονία, το όνομα του Μ. Αλεξάνδρου αποτελεί κόσμημα. Με τη νέα, λοιπόν, αυτή μετονομασία της Σχολής σε Πανεπιστήμιο, και με όλες τις προεκτάσεις που αναμένονται απ' αυτήν, επιθυμούμε να αποχαιρετήσουμε τον 20ό αιώνα και να καλωσορίσουμε τον 21ο.

Τελειώνοντας την αποψινή μου ομιλία που εντάσσεται στην εναρκτήρια τελετή των εκδηλώσεων, για τα 30 χρόνια της ΑΒΣΘ, και συμπληρώνεται από τη μεθαιριανή μου εισήγηση, στο συμπόσιο, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά

1. Τον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Παντελεήμονα, που για πολλά χρόνια στηρίζει τη Σχολή μας με τις ευλογίες της Εκκλησίας μας.
2. Τον Υπουργό Βόρειας Ελλάδας κ. Στέλιο Παπαθεμελή, που και προηγούμενα ως Υφυπουργός Παιδείας, βοήθησε πάντοτε και εξακολουθεί να βοηθεί με πάρα πολλούς και αποτελεσματικούς τρόπους τη Σχολή μας. Η Βόρεια Ελλάδα δεν θα ήταν δυνατόν να έχει καλύτερο Υπουργό.
3. Τον Δήμαρχο κ. Σωτήρη Κούβελα, ο οποίος μας τίμησε με την αποψινή του παρουσία, αλλά και πέρα απ' αυτήν ενίσχυσε και τις γιορταστικές μας εκδηλώσεις και τη μετονομασία της Σχολής σε «Αλεξάνδρειο Μακεδονικό Πανεπιστήμιο Κοινωνικών Επιστημών».
4. Όλες τις θρησκευτικές, δικαστικές, πολιτικές και στρατιωτικές αρχές της Θεσσαλονίκης, που πάντα τιμούν με την παρουσία τους τις εκδηλώσεις της Σχολής.
5. Τους Πρυτάνεις και Καθηγητές αλλοδαπών Πανεπιστημίων, που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας και απόψε βρίσκονται εδώ για να γιορτάσουν μαζί μας τα 30 χρόνια της ΑΒΣΘ. Ανάμεσά τους υπάρχουν εκπρόσωποι από εννέα χώρες, τις ακόλουθες: Αμερική, Αγγλία, Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, Ελβετία, Ιταλία και Τσεχοσλαβακία.
6. Τους Έλληνες Πρυτάνεις και Καθηγητές άλλων ΑΕΙ της χώρας μας, που μας τιμούν με την παρουσία τους και που πολλοί απ' αυτούς θα παραμείνουν και στις εργασίες του συμποσίου.
7. Την Εθνική Τράπεζα Ελλάδας όπως και πολυάριθμους βιομηχάνους και βιοτέχνες της περιοχής μας, που τόσο πρόθυμα και διακριτικά συνέβαλαν στα γλίσχρα οικονομικά των εκδηλώσεων, που σήμερα αρχίζουν.
8. Ευχαριστώ, επίσης, όλα τα μέλη του ΔΕΠ, ΕΕΠ, ΕΔΠ και τους ΕΜΥ για τη συμπαράστασή τους στην προετοιμασία εορτασμού των 30 χρόνων της ΑΒΣΘ.

9. Ευχαριστώ, ακόμη, όλους τους φίλους της ΑΒΣΘ που βρίσκονται σήμερα σ' αυτή την αίθουσα για να τιμήσουν την επέτειό μας.
10. Άφησα τελευταίες τις ευχαριστίες μου στο διοικητικό προσωπικό της ΑΒΣΘ, γιατί σύσσωμο, χωρίς φασαρία και άσκοπες συζητήσεις, εργάστηκε υπεράνθρωπα για την επιτυχία των εκδηλώσεων των 30 χρόνων της Σχολής. Θέλω μόνο να πω, πως έχοντας περάσει πέντε περίπου χρόνια ως Πρύτανης της ΑΒΣΘ μπορώ να βεβαιώσω πως είναι μια τυχερή Σχολή, τουλάχιστον από την άποψη της ποιότητας του διοικητικού της προσωπικού.

Ευχαριστώ πολύ